

Om det andet af Flertallets Forslag, det om Formue- og Indkomstskat, efter det ny System, Kildesystemet, skal jeg ikke udtale mig videre. Jeg skal erkende, at det i og for sig er et meget sindrigt Forslag; det er en meget sindrig Maade saaledes at gøre enhver, der udbetaler Renter, til Skatteopkræver, og jeg skal endvidere erkende, at det Forslag vil være overordentlig bekvemt, navnlig for Landbrugerne. Jeg tvivler ikke om, at de ville sætte særdeles megen Pris paa, at de ingen store Regnestykker behøve at gøre, ingen Opgivelser af deres Indkomst behøve at fremkomme med, men ganske simpelt, naar de skulle betale, hvad der kaldes Indkomstskat eller Kapitalskat, eller hvad man nu vil, ikke behøve andet end tage Papir og Blyant, skrive op, hvor meget Ejendommen er vurderet til, hvor meget der skyldes, tage Hensyn til Tiender og andre Afgifter af samme Art, trække det fra — saa vide de, hvorledes de ere stillede, og hvor meget de have at betale. Men paa den anden Side er jeg bange for dette Forslag, og min Hovedindvending imod det, saglig set, er, at det vil virke uheldigt paa Renten. Jeg har ikke kunnet lade mig overbevise af de veltalende Foredrag, vi nu have hørt, dels fra det ærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup), som gentagne Gange meget udførligt har forsvaret denne Skat, og dels ogsaa fra den ærede Minister. Jeg skal gøre den højtærede Minister den Indrømmelse, at rent teoretisk set kan han have Ret angaaende den Indfyldelse, det faar. Men Teorier — selv om de ere nok saa rigtige — retter Livet sig ikke altid efter. I det praktiske Liv gaar man ofte sine egne Veje og bryder sig ikke om Teorier. Kan man komme uden om Teorierne og faa Fordel deraf, gør man det. Der er Faren. Derimod har jeg ikke den Frygt, som det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Jørgensen) i Gaar havde: at Sparekasserne ikke skulde være i Stand til at faa Erstatning for den Skat, de skulde betale, uden at de nødvendigvis maatte gaa den Vej at lægge paa Renten. Jeg tror, at Sparekasserne meget let skulle finde paa at faa den Skat ind. Naar de skrive Renten paa i Sparekassebogen, skulle de ikke glemme at trække den Skat fra; det er overordent-

lig nemt. Men der er desuden een Grund til, at jeg som praktisk Mand maa være mod Kildebeskatningen, og det er ganske simpelt den, at den ikke lader sig gennemføre. Jeg tror, at Landstinget bør gøre sig fortrolig med den Tanke, at den Erstatning, som skal til, foruden hvad der maatte faas gennem Ejendomsskylden, for Afskrivning af de gamle Skatter, maa have paa en Formue- og Indkomstskat. Det ærede 12te kongevalgte Medlem forklarede, at der aldrig havde været Enighed om Formue- og Indkomstskat, men det vil jeg lade staa hen. Men den er i ethvert Tilfælde under de foregaaende Forhandlinger om denne Sag trængt saaledes ind i den almindelige Bevidsthed og har faaet saa megen Tilslutning ogsaa uden for Venstre, at man ikke kan komme bort fra den. Jeg tror derfor, det vil være spildt Arbejde til det yderste at fastholde Fordringen om en Kildeskat. Jeg er ikke blind for, at Formue- og Indkomstskatten kan have sine Mangler og Ubehageligheder. Jeg er ikke sikker paa, at de, som komme til at gennemføre den, ville faa udelukkende Velsignelser at høre fra dem, som skulle betale den, men jeg tror nu alligevel, at det er den, der gaar dybest eller i ethvert Tilfælde kan indrettes til at gaa dybest, og jeg tror, at den er den eneste mulige Vej at gaa ad for nu at kunne opnaa noget. Blandt andet ogsaa af den Grund, at kun den tilsteder Anvendelse af en stigende Skala. Man kan sige om den stigende Skala, hvad man vil, den er ikke meget indgribende, saaledes som den er foreslaet fra Skattekommissionens og Folketingets Side; reelt betyder den maaske ikke saa forskrækkelig meget, men der er et Princip i den. Nu hørte vi vel i Gaar af den ærede Ordfører, hvad der lød meget kønt, at man skal opgive sine gamle Principper, naar de ikke længere svare til Virkelighedens Krav, men vi hørte samtidig, at medens det gamle Princip forsvandt, blev det optaget af den ærede Finansminister, og hvad der blev opgivet som et Princip fra den ene Side, omdannedes straks fra den anden Side til et nyt Princip, som gik ud paa at rydde de gamle Principper af Vejen og stryge alle de gamle Skatter. Det kan være rimeligt nok, at disse Principper have overlevet sig selv